

er anført af de to ærede Forslagsstillere, som have været Medlemmer af Udvalget, er en Resolutionsforandring eller ialtsald en mindre betydelig Forandring, mod hvilken jeg Intet skal have at erindre, ligesom jeg ogsaa ved Conferencen med det ældre Udvalg har erklæret mig enig i samme. Hvad derimod den Bestemmelse angaaer, som er foreslaaet af den ene af disse to Forslagsstillere, at man nemlig skulde afvige fra den almindelige Regel om Bekostningerne ved Veianlægget, naar saaledes Jord skulde erhverves, og der skulde anlægges en Veigjennem flere Communer, da kan jeg ikke Andet end erkjende, at der ved denne Bestemmelse maaskee kunde fremkomme et meget billigt Resultat i enkelte Tilfælde; men jeg maa dog af flere Grunde bestemt fraraade en saadan Bestemmelse, idet det er høist misligt i en saadan Lov som denne at røre ved og forandre Hovedgrundsaetningerne for disse meget vigtige Byrders Fordeling. Det er ved Besforordningen af 13de August 1841 blevet udtalt som en Hovedgrundsaetning, at ethvert Sogn i Regelen skal afholde alle Omkostninger ved Biveie indenfor Sognets Grændser, hvor der er Tale om en Veis Anlæg, Grundforbedring og Vedligeholdelse og om Veberlag for Jords Afstaelse til samme, hvorfra der kun er gjort den Undtagelse, som let kan komme til Anvendelse ved de her omtalte Veie, at, naar Veiene ere af Vigtighed for flere Sogne i et Herred, kan et særdeles bebyrdet Sogn tilskaaes Hjælp fra de tilstødende Sogne.

Naar man nu vil, at naar Veianlægget vedkommer flere Sogne, saa kan vedkommende Amtsråd fordele Byrderne paa de forskjellige Sogne, vil man altsaa, at de Regler, som nu stadigen ere anvendte i en Række af Aar, her i et enkelt Tilfælde skulle ophæves, idet man giver vedkommende overordnede Autoriteter en aldeles ubegrændset Myndighed til at bestemme, hvorledes Omkostningerne skulle fordeles, og det ikke alene Bekostningen ved Jords Afstaelse, som denne Lov egentligen handler om, men ogsaa ved Veienes Anlæg; jeg kan nu ingenlunde antage det for hensigtsmæssigt, saaledes at forlade et Princip og leilighedsviis for et under samme hørende Tilfælde styde en ganske anden Bestemmelse ind i

specielle Love; dertil kommer ogsaa, at denne Regel har den store Mislighed, at en Myndighed til efter Skjøn at foretage Fordelingen af saa betydelige Byrder, som her kunde blive Tale om, meget let opvækker Mistanke; det er naturligt, at, naar det ene Sogn slipper med noget mindre, end naar det skal afholde Byrden efter den ældre Regel, saa faaer et andet Sogn mere, og, naar man spørger, hvorforskal det betale mere, saa kommer det an paa et individuelt Skjøn, paa en Bedømmelse af Omstændigheder, der meget ofte er urigtig. Erfaring lærer mig i min Stilling, hvor aldeles forskjellige Anskuelserne i denne Henseende kunne være, hvorledes, naar nu Amtsrådene i lodbestemte Tilfælde afgjøre Spørgsmaal, som medfører en forøget Byrde for et Sogn, dette meget vanskeligt beroliger sig ved Amtsrådenes Beslutning, og ofte heller ikke ved Ministeriets første Resolution, men ofte flere Gange kommer igjen og søger bestandig at bevise, at dets Anskuelse var den rigtige. Dette vilde i dobbelt Grad forekomme her, hvor man ikke engang har saadanne Regler; som der ellers ere givne i Lovgivningen om Tilfælde, hvor nu Amtsrådene kunne paalægge Sognet visse Byrder eller afgive Resolution om de Byrder, det burde udrede. Endnu skal jeg tilslade mig den Bemærkning, at de 4 Medlemmer af det tidligere Udvalg, efter at have confereret med mig, af de Grunde, som jeg anførte, og som ganske tiltraadtes af den daværende Ordfører, en meget dygtig Politimester, i det forrige Thing, fandt overveieende Betænelighed ved at gaae ind paa dette Minoritetsforslag.

Mathiasen: Efter den ærede Indenrigsministers Udtalelse erklærer jeg her, at jeg tager mit Forslag til § 3 tilbage, ligesom jeg og for mit Vedkommende frafalder Uendringforslaget til samme Paragraph i første Punctum.

Formanden: Forslaget om en Tilføining til § 3 er saaledes taget tilbage, og jeg spørger, om Nogen optager det (Ophold); det er saaledes bortfaldet.

Fremdeles har den samme ærede Rigsdagsmand erklæret, at han frafalder den 2den Deel af Uendringforslaget, at i Udkastets § 4, første Punctum, udgaae Ordene „under en Landinspektors eller Landmaalers Vejledning“, og